

צמאה נפשי

גליון 36

מועדי כניסת השבת	
הדלקת נרות	מוצאי שבת
ירושלים: 5.01	ירושלים: 6.14
תל-אביב: 5.16	תל-אביב: 6.16
חיפה: 5.07	חיפה: 6.15
ביתר עילית: 5.16	ביתר עילית: 6.14
רבינו תם: 6.55	רבינו תם: 6.55
הנץ החמה: 6.04	
סוף זמן ק"ש למג"א: 8.19	
סוף זמן ק"ש להגר"א: 8.55	
סוף זמן תפילה למג"א: 9.30	
סוף זמן תפילה להגר"א: 9.54	

פרשת כי תשא-פרה תשע"ג - דברות קודש מאת הגה"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א

"וַיִּתְּפַרְקוּ כָּל הָעָם אֶת נַזְמֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּאַזְנֵיהֶם וַיָּבִיאוּ אֶל אֹהֶל מוֹעֵד" (לב' ג')

יש למעלה בשמים רבבות היכלות בלי סוף, של רבבות נשים צדקניות בכל הדורות שכל אחת בנתה היכל למעלה מהכיסופים שלה והגעגועים שלה לדבר מצווה....

אומר הוזהר הקדוש על חטא העגל (קצב ע"א) - שיונס וימברוס הבנים של בלעם הרשע שהיו מהערב רב, ויצאו יחד עם ישראל ממצרים, התחילו לשכנע את עם ישראל שמושה ודאי לא יחזור, אם הוא עלה לשמים הוא כבר לא יחזור, ולכן צריכים לעשות עגל, צריכים לעשות הכתרה חדשה עם כישופים ועם קסמים, הם אמרו עם העגל הזה נכבש מדינות, וככה נכבש גם את ארץ ישראל. מי הלכו לאהרון הכהן ואמרו לו בוא נעשה עגל, מה עשה אהרון? איך הוא רצה לסדר? אותם? אמר להם תלכו לנשים, תביאו לי את הנזמים של הנשים ותגידו שאהרון ציווה לעשות עגל. אהרון ידע שהנשים לא תסכמנה לעשות עגל, הוא ידע שאם אשה שמעה פעם אחת "לא יהיה לך אלוקים אחרים על פני" לא יעזור שום דבר! אף אחד לא יכול להזיז אותה מזה, זה הטבע של האישה, אם היא שמעה איזה דיבור, איזה דבר תורה, שום דבר בעולם לא יכול להזיז אותה מזה.

"אישה יראת ה' היא תתהלל" - האשה יש לה את היראה, האישה היא יראה יותר מהאיש, כי הנשים לא היו בחטא העגל, הנשים לא היו בחטא המרגלים, כי ברגע שהנשים קיבלו את עשרת הדיברות, ברגע שקיבלו עליהם עול תורה ומצוות, שום דבר בעולם לא יכול להזיז אותם, שום דבר לא יכל להסיט אותם, שום טענה, שום שכנוע, כי האמונה של האישה היא הרבה יותר חזקה משל האיש.

כשהגיעו אל הנשים כל בעל שכנע את אשתו, מה? את לא מאמינה לאהרון הכהן, אין לך אמונת צדיקים? את לא מאמינה בצדיק? אהרון הכהן אמר לעשות עגל, איפה האמונה שלך? כל אשה אמרה לבעלה "בוא, נלך לאהרון הכהן, בוא נתווכח עם אהרון, מה פירוש הוא אמר לעשות עגל? אחרי ששמענו כזו דיברה "לא יהיה לך... מסוף העולם ועד סופו בשבעים לשון, אפילו עוף לא צייץ שור לא געה, עכשיו נשנה כזאת דיברה? מה הפירוש אהרון אמר לי? מה זה אהרון משנה את עשרת הדיברות? אומר הוזהר הקדוש "ויתפרקו כל העם" - מה זה הלשון "ויתפרקו"? אלא מסביר הוזהר שהנשים לא הורידו את הנזמים בשום אופן! הם תפסו את האזניים והידקו את הידיים לאזניים, אז כתוב "ויתפרקו" כמו "מפרק הרים שובר סלעים", הם פשוט לקחו את זה בכח, "חבילו וחבירו אזנייהו" כלשון הוזהר, כי כשהבעלים קיבלו איזה שיגעון ח"ו, ורצו לעשות עגל אז ה' ירחם, אבל הנשים נשארו בתמימותם בכשרותם בצניעותם ובאמונתם הזכה ושום דבר לא הזיז אותם, שום דבר בעולם!

גם אישה יכולה להיות נביאה, יכולה להיות דבורה הנביאה, מרים הנביאה, כמו שאומר התנא דבי אליהו שהוא נשבע בשמים ובארץ שכל אחד יכול לראות את השכינה הקדושה, בלי יוצא מן הכלל. אומר הוזהר הקדוש שיש בשמים היכלות, היכלות שזוכים להם הנשים הצדקניות, יש היכל שנקרא בתיה בת פרעה, אלפי נשים מחדשות שם חידושי תורה כל יום, יש שם אלפי נשים שעזבו את הבתים שלהם, עזבו את העושר עזבו את הקריירה, בתיה הייתה בת מלך ועזבה את הכל בשביל להיות יהודיה פשוטה. אז כל אישה שהייתה יכולה להיות מנהלת גדולה ועזבה את הכל בשביל להיות בבית, ולגדל ילדים לתלמוד תורה ושולחת את בעלה ללמוד תורה, ואומרת תהילים והולכת לכותל, אז היא עולה למדרגות כאלה ששום אישה אחרת לא יכולה לעלות, ואז זוכה למדרגות של בתיה בת פרעה שעלתה עם הגוף לגן עדן.

יש היכל של שרה בת אשר שעלתה עם הגוף לגן עדן, ויש היכל של יוכבד, והיכל של דבורה הנביאה, כל הנשים הצדקניות שדורו עולות לאותם היכלות, מסווגים לכל אחת את ההיכל שמתאים לה, לפי המעשים שלה וכן עוד היכלות בלי סוף, רבבות רבבות של נשים צדקניות בכל הדורות שכל אחת בנתה היכל למעלה מהכיסופים שלה והגעגועים שלה לדבר מצווה, כמו דבורה הנביאה שכל הכיסופים שלה והכוונות שלה היו איך להגדיל תורה ולהאדירה, דבורה עשתה את הלפידים שלה, את הנרות הגדולים, רק כדי שתלמידי חכמים ישבו עד הבוקר וילמדו תורה, שהנר לא יכבה באמצע הלילה בגלל שהתפילה לא טובה, או שהשעווה לא טובה, או שהשמן לא טוב, אלא עשתה שיהיה האור של הנר הכי משובח, השעווה הכי משובחת, השמן הכי משובח, שהכל יהיה שיא השיא ההידור. לא קרה שפתאום כבה הנר באמצע הלילה והיו צריכים לסגור את הגמרא הקדושה ח"ו, הנרות תמיד דלקו עד הנץ החמה. אז אמר הקדוש ברוך הוא לדבורה, את כיוונת להרבות את אורי ביהודה וירושלים אז גם אני ירבה את אורך ביהודה וירושלים, הוא נתן לה נבואה, נתן לה כאלה השגות וכאלה מוחין עד שהייתה שופטת כמו שאומר החיד"א (ראש דוד פ' בשלח) שהתגלו לה כל החידושים, כל הלכות דיניינג נתגלו לה.

אומר הוזהר במשפטים "ותשר דבורה" ותשר - זה רומז לרשת המזבח, כמאמר הכתוב "והיה ארשת תחת כרכוב המזבח", דבורה זכתה להקריב את עצמה לה' יתברך, היא הייתה הבחינה של הרשת של המזבח, "ותשר" זה אותיות ר'שית, הנשים זה בחינת מזבח, כי באמת הם זוכות את עצמם לה' יתברך, הם זוכות את עצמם, הם מקבלות את הילדים, מטפלות בעשרה ילדים, הכל עושות האימהות, הם מתמסרות לילדים, מאכילות אותם, משקות אותם, מעריצות אותם, עושות את זה במסירות נפש, זוכות את עצמם לה' יתברך, אז הם יכולות להיות נביאות.

מה זה בית? בית זה משכן, מ'שכ'ו זה ראשי תיבות מיטה שולחן כסא נורה, האשה מנקה את הבית, מחנכת את הילדים, בבית יש ספרי תורה כי הילדים לומדים תורה, הבעל יכול לשבת ללמוד תורה, כשהאשה רוחצת כלים ומדליקה נרות, מבשלת ועורכת שולחן, אז היא בונה את המשכן, אם היא עושה את העבודה שלה את השליחות שלה היא יכולה לקבל מזה נבואה.

"אלה המשפטים אשר תשים לפניהם" - הושוו אשה לאיש לכל הדינים שבתורה (רש"י), אשה היא כמו איש והיא חייבת בכל מצוות לא תעשה, גם לה יש איסור "לא תגנוב" "לא תרצח", גם לה אסור לדבר לשון הרע, ואם היא תחליט לקיים את המצוות כמו שצריך, לעשות 3 סעודות ומלווה מלכה, לא לדבר לשון הרע, לא לדבר שטויות וכו' אז היא תוכל להיות נביאה יותר מהאיש. אשה פטורה אמנם מללמוד גמרא אבל היא לא פטורה מלהיות דבוקה בה', מזה היא לא פטורה, היא יכולה להיות דבוקה בה' כשהיא מנקה את הבית, מבשלת, רוחצת כלים, כמו שמסופר על אשתו של רבי יצחק דרוהוביץ' אמא של רבי מיכל מזלוטשוב, שבאמצע שהיא הייתה מטאטא את הבית, אמרה קדוש קדוש קדוש, אמר לה ר' יצחק בעלה 'למה את אומרת קדוש קדוש קדוש?' ענתה ואמרה לו 'אני שומעת את שירת המלאכים, המלאכים אומרים עכשיו קדושה'.

רבי משה לייב סמאסוב נהיה עיוור שאלו אותו למה נהיית עיוור? אמר להם בגלל זוגתי נהיית עיוור... כל דבר היא אומרת 'לכבוד שבת לכבוד שבת', לשה את העיסה ומבשלת, ואומרת לכבוד שבת, ומכל 'לכבוד שבת' שהיא אומרת נברא מלאך, מכל דיבור לכבוד שבת נבראים מלאכים, עד שכל הבית נהייה אש לוהט, כל הבית נתמלא מלאכים עד שעיוורו את עיניי מרוב האור.

אם האשה תעשה מה שצריך בדברים שלה, תעשה את התפקיד שלה בנאמנות, במסירות, בשמחה, בדחילו ורחימו, לשם ה', אז מדברים פשוטים ביותר היא יכולה לקבל נבואה.

תפילה לעני

מאת מורנו הרב שליט"א

רבונו של עולם כל יכול אשר לא יבצר ממך מזימה זכני להיות כמו ישראל בשעת מתן תורה בשעה שכולם צעקו ביהד נעשה ונשמע בשעת מתן תורה שפסקה וזהמתן וזכו לשמוע את עשרת הדברות בבירור כן תזכה גם אותי לשמוע בכל רגע ורגע את עשרת הדברות שנאמר עליהן קול גדול ולא יסף וקולם אינו מפסיק לאף רגע ואזכה להיות מהצדיקים ומהצדקניות השומעים את עשרת הדברות בכל שניה ושניה ולא ימוש זכר מתן תורה מזכרוני לאף שניה כמו שכתוב [זכור...] יום אשר עמדת לפני ה' אלקיך בהרב ולא ימוש שם הויה מנגד עיניי אף פעם כמו שכתוב שויתי ה' לנגדי תמיד

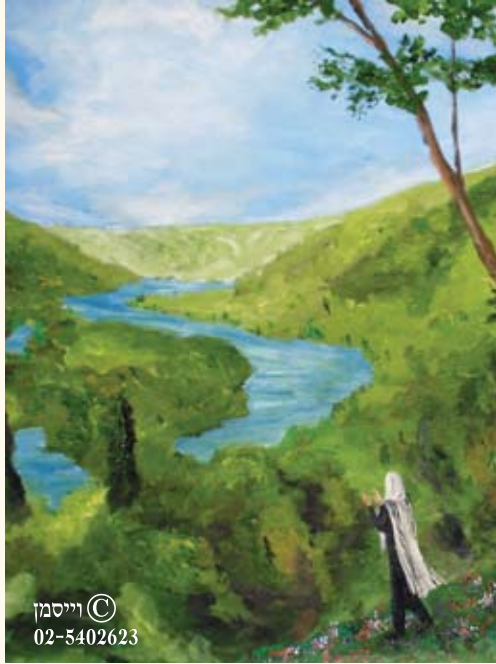
שמך יועבר לברכה
אצל הרב שליט"א
לזרע בר-קיימא, לרפואה
לפרנסה, לעילוי נשמה וכו'
052-7602440 052-7639126
toratbreslev@gmail.com

קריאת קודש לכל קהל קוראי העלון "צמאה נפשי"
אנו מבקשים מהציבור היקר להשתתף, לזכות ולקחת חלק במצוה חשובה זו להפיץ את העלון בארץ ובעולם. כל תרומה תתקבל בברכה

פני מלך

עוז והדוה במקומו

להשתמש באמצעים מלאכותיים כמו לפתוח פה ולשיר, אפילו לעשות פרצופים ולהצחיק את עצמי, לא משנה מה רק לא להיות בשום פנים בעצבות. נכשלתי, עשיתי שטויות, קיבלתי בזיונות, צחקו עלי, ראו שנכשלתי, אשתי ביזתה אותי, הילדים ביזו אותי, הכל שטויות, הכל רק נסיונות, הכל זה לא אמת, אין כלום, שום דבר, הנשמה האלוקית היא נפלאה, ה' לא מוותר על אף אחד, ואני צריך רק להיות בשמחה, ובכל הכוח להתלכד, עם הנתונים שיש לי, עם הבני משפחה שיש לי, איך שהם, בכל מצב, עם כל הנסיונות שיש לי, כי כל מה שנמצא כאן וגורם לעצבות זה דבר שהוא לא בר קיימא, הבר קיימא זה רק ההתחברות, וההתחברות היא שמחה. יוצא שאין לי מה להיות עצוב מדבר שהוא לא בר קיימא, ואני שמח מהדבר היחיד שהוא כן בר קיימא, מההתחברות אל ה'.

אנחנו זרע קודש. אנחנו בנים של אברהם יצחק ויעקב. אנחנו ממשיכים דרך. אנחנו לא מסתכלים לצדדים. אנחנו עושים פה עבודה. ואסור שאדם ייכנס מזה לעצבות וכל הזמן ילקה את עצמו, הכל צריך להיות בשמחה, ברנה. באותו רגע שאדם נופל לעצבות, באותו רגע הקב"ה עוזב אותו. אפילו שהוא עצוב כי הוא התרחק מה', אפילו שהוא עצוב שזה לא הצליח לו, אפילו שהוא עצוב כי הוא נכשל, על המקום ה' עוזב אותו. למה אתה עצוב? שכחת ממני? הרי אני אתך, אז למה אתה עצוב. אתה לא רואה אותי? אז אם אתה לא רואה אותי, גם אני לא רואה אותך. ברגע שאדם עצוב, באותו רגע הוא איבד את הקשר עם ה'. ואז באותו רגע הוא צריך מחדש, להתחיל להיות שמח, בצורה מלאכותית. השמחה היא בלי גבול. זה האור הכי גדול שיש. אצל ה' אין עצבות. עוז והדוה במקומו. צריך הכי הרבה לפחד מהעצבות.

פרפראות התורה

נופל לידים שאינן טובות...

"זה יתנו כל העבר על הפקדים מחצית השקל בשקל הקודש" (ל' יג')

"ונקה לא ינקה" (לד' ז')

אמר רבי עקיבא: כתוב אחד אומר "נקה", וכתוב שני אומר "לא ינקה". כיצד אפשר לקיים שני פסוקים אלו? אלא, ממשיך רבי עקיבא, ואומר: בעבירות שבין אדם למקום - "ונקה", ה' מוחל וסולח. אך בעבירות שבין אדם לחברו - "לא ינקה", ה' לא סולח לאדם עד אשר יפייס את חברו, והנפגע ימחל לו. (ע"פ מדרשי חז"ל)

כותב כאן רש"י, על-פי המדרש: הראה ה' למשה כמין מטבע של אש, שמשקלו מחצית השקל, ואמר לו: כזה יתנו! ועל זה שואלים חכמי ישראל, מדוע הראה ה' למשה מטבע של אש דווקא? הסיבירו זאת חכמים בדרך הבאה: קיים צד שווה בין האש לבין הממון. האש היא, ללא ספק, אחד הדברים החשובים והחיוניים לאדם, ואין העולם יכול להתקיים בלעדיה. אך באותה אש מסוגל האדם גם להחריב עולם ומלואו. הוא הדין בממון: הוא חשוב ומועיל, אם יודעים לנהוג בו כראוי (צדקה וחסד וכו'). אך באותה מידה, טמונה בו סכנה גדולה - אם הוא

סיפור לפרשה

"...לחת כתבים משני עבריהם, מזה ומזה הם כתבים" (לב' טו')

"ושמרו בני ישראל את השבת" (לב' טז')

סוחר נודע השכים פעם לפתחו של רבי חיים אלעזר וקס, רבה של קליש, ושטח בפניו בקשה מיוחדת במינה. מורנו ורבנו! - קרא האיש בעינים דומעות - הנני ידוע בציבור כאיש עתיר נכסים, אך באחרונה הורע מצבי הכלכלי, וחרף עסקי המסולפים אני נמצא על סף פשיטת רגל. האם יורשה לי לעשות פעם אחת איזו הונאה מחוכמת בעסקה חשובה, שאני עומד לעשות בימים הקרובים, העשויה להעמידני מחדש על קרקע מוצקה? השיב לו ר' חיים בסבר פנים חמורות: קרא נא מה שכתוב בפרשת "כי תשא" על הלוחות, שמה הוריד לישראל: נאמר בהם - "לחת כתבים משני עבריהם, מזה ומזה הם כתובים" - ודבר זה בא לרמוז לנו שלא יזוה צד שלא נהפוך את הלוחות, יתבלט עליהם תמיד הצו האלוקי "לא תגנובו...!" (בני ציון)

פעם אחת נסע בעל ה"אמרי נעם" לברית מילה, על-יד העיר דזיקוב, ונודע לו שם, שבכפר הסמוך חי איש זקן, שהיה משרת בחצר ביתו של ה"נעם אלימלך" הקדוש. ומיד לאחר הברית נסע לאותו הכפר, כדי לראות את אותו המשרת. בבואו לשם מצא את אותו זקן שוכב במיטתו, חולה וחלש ובאפיסת כוחות, וחושיו כבדים עליו מאוד. שאל אותו בעל ה"אמרי נעם", האם הוא זוכר את הרבי אלימלך, ה"נעם אלימלך". כששמע הזקן את שאלתו, נפלה עליו חרדה גדולה, התיישב על המיטה, ומעיניו החלו לזלוג דמעות, ופתח ואמר: אני איש פשוט, ומשרת הייתי שנים בליז'ענסק, בבית הרבי ה"נעם אלימלך", ודע לך שמופתים רבים היו שם, מבקר עד ערב, ושכחתי הכל מחולשת הזקנה, ורק את זאת אני זוכר: בכל יום שיש, כשהרבי היה חוזר מהמקוה, היה פושט הוא את ידיו, מגלה את זרועותיו, ומניחם על העצים והאש שעל הכירה. וכלם ראו זאת, ותמרהו איך שהלהב והאש נתפזרו להם ימינה ושמאלה, וכך לא נכוו ידיו וזרועותיו של ה"נעם אלימלך". ולפתע הרים הרבי קולו בבכי, ובאנחה גדולה אמר: "מיילך, מיילך" (כך קרא לעצמו ה"נעם אלימלך") - ראה והבט איזה רשע אתה...! אפילו הלהב והאש בורחים ממך, ולא רוצים לשרוף אותך". וכך עמד הרבי על יד הכירה, כשידיו בתוכה, כשהוא בוכה וצועק, עד שקולו נשמע בכל הבתים מסביב, ונפל פחד גדול על כלם, וכלם התעוררו בתשובה שלמה, וכל המשרתים והמשרתות בקשו מחילה זה מזה, ממש כמו בערב יום הכיפורים, וכך היה עד זמן הדלקת הנרות של שבת קדש. וכשהדליקו את הנרות, נפלה שמחה רבה על ה"נעם אלימלך" ועל כל אחד ואחד מאיתנו, וכלנו טעמנו שמחת שבת גדולה מאד מאד... (בני ציון)

שבת שלום!

לעילוי נשמת
יוסף חן
בן מרדכי ז"ל

לעילוי נשמת
ברטה בת
פרידה ע"ה

לעילוי נשמת
מיכאל ניסים
בן אסתר
טולדנו ז"ל

לברכה שפע פרנסה טובה
והצלחה ברוחניות וגשמיות
דוד בן שבה הי"ו

זיו בן רחל
הי"ו הצלחה
ברוחניות
וגשמיות

לרפואת והצלחת
הרב והרבנית
שליט"א